

במדינה

מדוע? מפני שראשי הערים היו חברי ההנהגה המדינית של תושבי הגדה (הוועדה להכוננת לאומית), ומפני שכמו כל תושבי השטחים הכבושים הם רואים באש"ף את הגנתם הלאומית.

אש וגפרית. כאשר מתברר במדינה המוקרטית כי חבר בממשלה השתגע, או שנתפס לדריעות פושעניות — התפטרותו היא תוצאה מובנת מאליה. אך יובל נאמן לא חלם להתפטר, ויצחק שמיר לא חלם לפטר אותו.

רשימתם המשותפת החדשה של יובל נאמן ורפאל איתן יכולה להיקרא, בצדק, תחיית סדום ועמורה.

יחסים מרחביים

מישלחת ברבאט

לפני 25 שנים הדהים המולאי

מגדירה את עצמה, באווה, כ"דמר קרטיה היחידה במיזרח התיכון", וכחילהחלוץ של העולם החופשי.

אם כך, יש לישראל עוד סיבה להתגאות בה: היא בוודאי המדינה היחידה בעולם הדמוקרטי, שבה מהן שר, המצדיק בפומבי רצח אזרחים.

מיטת סדום. בוויכוח על המחלת הטרוריסטית היהודית, שנחשפה סוף־סוף ברחבי השטחים הכבושים (ראה עמודים 13 - 10) השמיע את דעתו גם יובל נאמן, שרהמדע.

הפרופסור לפיסיקה, שרבים רואים בו מהדורה ישראלית של "הרוקטור סטריינג'לב", המדען האגדתי שנתפס לפולחןהיכוח עד שהשתבשה עליו דעתו, השמיע דיעה מקורית. בניגוד לפיצוץ אוטובוסים ערכיים, שאינו מוצא חן בעיני השר, הוא הצדיק את ההתנקשות כחייבים של ראשי העיריית בגדה המערבית, שהסתיימה בקטיעת רגליהם של שניים מהם.

המלך חסן צעד אחרי צעד

העם

שר הרצח

יובל נאמן מוכן להנהיג בישראל את חוקי סדום

ישראל היא מדינה דמוקרטית. היא

האועליניפיש בעבודה

למנהיגות המיפלגה — מוטב שיחפש ככיוונים אחרים.

נתלים באוטובוס

א לא שעסקני זורההמשך, חרף השפלתם העכשווית, עדיין נמצאים בעמדת־זינוק להמשך המאבק הפנימי אחרי הבחירות. איש מהם לא יודח מרשימת המיפלגה לכנסת, רבים מהם נציגו מחוזות או סקטורים חשובים. כמה מהם מצפניים היטב ריגשות תיסכול, עברה זועם, ועוד יגיעו לירי ביטוי בכנסת ה־11. אבל לצעירים ממש אין אפילו נחמה־פורתא כזאת.

רשימת הליכוד לכנסת כוללת 11 מועמדים חדשים מתוך 48 הראשונים, ועשרה מועמדים מתחת לגיל 40. שלושה מהם בעשיריה השניה, שלושה

ארבעת האוליגארכים, שישבו השבוע לשקוד על הרכבת רשימת מיפלגת־העבודה לכנסת, היו אטומים לחלוטין לריכוך העצום שהשתרר מסביבם. שיעון פרס, יצחק רבין, יצחק נבון וחיים בר־לב היו עסוקים בקבלת "מישלחת".

המחזה הביזאנטי והמשפיל הזה, שקיב את המיפלגה להווי הפוליטי השורר בעולם השלישי, וביטל כמעט את האפקט התעמולתי של ח"כ רפי ארדי ושאר העולים לרגל לרבאט, שיעק את פעילי המיפלגה בריכאון, שנבע שירות מחוסר־אונים ומתיסכול תהומי.

פוליטיקאים ידועים, ובי תובע מועמדים בכירים לר" שימה המרכזית ולמישרות מיונסטריאליות, ישבו ספונים בבתיהם. נעורים מכל השפעה, מחוסרי־יכולת להשפיע על דרך

קצר כפרלמנטר טוב — הופיע במסיבת־עיתונאים עם הכוכב העולה של המישמרת, נסים זוילי, שניהל את מחלקת־ההתיישבות בסוכנות, במקום רענן וייץ. השניים דורשים שיבוצו של צעיר בכל עשיריה ברשימה, החל מהעשיריה השניה. גם דרישה כלתי־ימרנית היא אינה אלא חלום באספמיה. אומנם, איש צעיר־יחסית (38) כמו איציק אלישיב נבחר כמועמד במחוז "רדום" (הולנד־בתיים אזור), אבל סיכויי להשתבץ ברשימה הם אפסיים. גם שאר עוליהמים למיניהם, שאזכרו בעתונים בזכות קשרים אישיים ושתדלנות מכל הסוגים, יכולים לשכוח את החלומות הוורודים.

מכיוון שכך, נישש עיקר המאבק על מקומו של דובר המיפלגה, הד"ר יוסי ביילין (36).

ביילין הוא באמת מועמד מוצלח מכל הבחינות. הוא מרצה מבריק למדע־המדינה, שהרוקטוראט שלו על "הצעירים במיפלגות הישראליות" הקנה לו תהילה רבה. הוא גם יונה מובהקת, קרוב ברעותו למחנה השלום, אחד המעטים במיפלגה הוואי לתואר "סוציאלי־דמוקרטי" בלי הסתייגות.

ח"כ בכיר, נץ מתון שביקש להישאר בעילום שם, אמר השבוע להעולם הזה שביילין יוכל לתגבר את סיעת המערך בכנסת מבחינה איכותית. "הוא יביא לנו כבוד ויקרה, בכך אין לי צל של ספק". כל האיכויות האלה של המרצה הצעיר, ונסיגו הרב כפוליטיקאי מן המניין, אינן מבטיחות

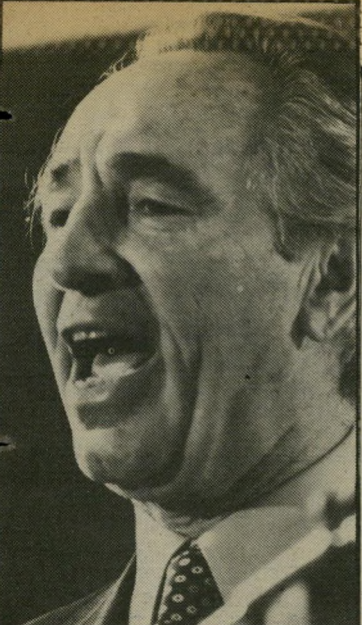
רצחו של **סרטאווי**. אירועי השבוע היו צעד נוסף באותו הכיוון. מישלחת של אישי־ציבור וחבריי־כנסת, רובם יוצאי־מארוקו אך גם אשכנזים, הוזמנה למארוקו. ההזמנה באה כביכול, כדי על־ידי העדה היהודית במארוקו, כדי להשתתף בכנס יהודי. אך היה ברור לכל כי היתה זאת יוזמת המלך.

אין ספק כי המלך רצה לעודד בכך את כוחות־השלום בישראל. בראש המישלחת הועמדו אנשי־המערך, שצירפו למישלחת — למען הביטחון — את איש־הליכוד, מאיר שיטריט. באופן דיסקרטי אך ברור התכוון המלך להפגין נגד הליכוד.

ציניקאים טענו כי המלך דאג בעיקר למצב ארצו. מארוקו שרוייה במשבר כלכלי חמור. המלך זקוק להשקעות אמריקאיות, וההפגנה הפרוי־ישראלית יכלה להכשיר את הקרקע לכך.

אך ציניות זו אינה במקומה. פעולתו רבת־השנים של המלך בניין השלום מעידה על כך. על הפגישה ריחפה רוחו של עיצאם סרטאווי המנוח, איש אש"ף, שנפגש בקיץ 1976 ברבאט עם ראשי יהדות מארוקו, בחסתו של המלך חסן. או הציע סרטאווי ליהודים לפעול למען שלום ישראל־פלסטיני. סרטאווי ווי גם השתתף בפגישה בין חסן ומישלחת המועצה הישראלית, ועמד בקשר הדוק עם חסן עד להירצחו. גופתו של סרטאווי הוטסה ממקום הרצח בפורטוגל במטוס של מלך־מארוקו.

הבטחה מלכותית. הביקור השבועי היה אירוע חשוב, ואף זכה בהבלטה ניכרת בישראל. הוא בא לרמזו מה יכול היה לקרות, אילו היתה ישראל מוכנה לנהל מדיניות של (המשך בעמוד 18)

לפני ימים אחדים הורמנו סביב שולחן אחד בבית־קפה כמה או רחים, מן הסוג הנקרא בדרך־כלל "יודעי־דבר". היה שם מנכ"ל־לשעבר של מוסד ממלכתי, שני עיתונאים בכירים, איש־תרבות ידוע, רופא ו עורך־דין.

מישהו העלה את הרעיון לערוך טוט־רבחיות. המצע נטל לידו גליון־נייר. וביקש את כל הנוכחים — בזה אחר זה — לסמן את התחזית שלהם.

מובן שתחזית זו לקויה בהכרח. חודשיים וחצי לפני הבחירות המצב רחוק מלהיות סופי ומגובש. יכולים לקרות עד הבחירות דברים רבים, אשר ישנו לחלוטין את דעת־הקהל. יתר על כן, לפני 31 במאי אין יודעים מהו המיספר הסופי של רשימות־הבחירות, ומהו הרכבן המדוייק.

אולם יש בתחזית זו כרי ללמד על הדברים כפי שהם נראים בעיני יודעי־דבר בשעה זו, לא כמצב סטאטי, אלא לפי ההתפתחות החזויה מכאן ועד יום־הבחירות.

בעלייהטוטו הסתמכו אך מעט על סקרי דעת־הקהל, שהוכיחו את עצמם בעבר כמישענת קנה רצוץ. עדיין לא נמצאה בארץ שיטה לסקור את דעת־הקהל בצורה הלוקחת בחשבון את כל תהפוכות המצב הישראלי. אחרי ה־בחירות עסוקים בעלייהסקרים, בר־ר, כלל, בניתוח הסיבות שגרמו להם לטעות.

כל בעלייהטוטו נהגו לפי שיטה אחת: הם סימנו תחילה את המיספר הצפוי של הרשימות הקטנות. רק אחרי שגמרו לנחש את הסיכויים של כל אלה, סיכמו את מיספרם הכולל והחסירו אותו מן המיספר 120. את מה הגדולים.

היתה תוצאה מפתיעה לתרגיל זה: כמעט שלא היה הברל בין שש

